

[Kultur](#) →

Sommermoro i Teateret - proffere enn før

Hvis tre år er nok til å skape en tradisjon, så har Makrellrevyen endelig etablert seg som årlig sommerrevy i Kristiansand. Årets forestilling er strammere, kjappere, bedre regissert og tekstlig bedre enn tidligere.

Her er hele ensemblet: Fra venstre Trine Bariås-Kvitstein, Fredrik Landmark, Thomas Askeland Svendsen, Mathias Bohlin Falch, Johannes Blåsternes og Oda Djuplasti. Foto: **Gunstein Myre**

Emil Otto Syvertsen

Sist oppdatert: 21. juli 2022 (23:32)

SOMMERREVVY

LUKK ↑

Makrellrevyen: I festlige farvann

Med Oda Djuplasti, Trine Bariås-Kvitstein, Fredrik Landmark, Johannes Blåsternes, Mathias Bohlin Falch og Thomas Askeland Svendsen.

Regi: Martin Næss Hald.

Teateret, Kristiansand.

Årets revy er instruert av Martin Næss Hald. Det har satt sine gode spor. Presisjon, timing, kjapphet, raske skift og ikke minst et klart fokus på den enkelte scenekunstners beste sider er tydelig. Og i sin forskjellighet er de seks dyktige skuespillere, sangere og musikere: Oda Djuplasti, Trine Bariås-Kvitstein, Fredrik Landmark, Johannes Blåsternes, Mathias Bohlin Falch og Thomas Askeland Svendsen.

«I festlige farvann» heter årets utgave. Ordet «festlig» oppleves både gammeldags, antikvert og upassende på denne humørbomben. Det er jo ikke festlig. Det er gøy. Kjempegøy. Det som gjør veldig sterkt inntrykk er energien. Og så er det denne vakre opplevelsen av at aktørene har det ustyrtelig morsomt der de danser og vrikker og synger og lever og spreller - alt for å få oss i publikum med på notene. Og vi lar oss invitere.

I år er Makrellrevyen supplert med to damer. Fædrelandsvennens anmeldere, Roy Søbstad i 2020 og undertegnede i 2021, pekte på at det ville være forfriskende om ensemblet også inkluderte kvinner. Dette tar Oda Djuplasti og Trine Bariås-Kvitstein så ettertrykkelig et oppgjør med i første nummer etter åpningen: Mangfold. Allerede i første nummer altså en fulltreffer. Det skjerper forventningene.

Gjennom hele nitten numre på drøyt halvannen time ble forventningene innfridd. Vi fikk et gravøl over CB, en Kommunebonanza - selvsagt - om sammenslåing og oppløsning, vi var i Dyreparken både i første og annen akt, og jammen dukket ikke Color Line-entertaineren opp igjen i år - herlig keitete fremført av Fredrik Landmark.

Anmeldelsen fortsetter under bildene.

Sinna på SAS. Trine Bariås-Kvitstein i nummeret «Noen må dø».

Revyen inneholder noen treffende parodier. Johannes Blåsternes parodierer parodiøren Rune Andersen i en vittig versjon av Grevinnen og Hovmesteren, her Grevinnen og Rune A. Hans versjon av Henrik Rafaelsen er vanskelig å glemme.

Andre akt åpner med Trine Bariås-Kvitstein i «Fra babyrap til babyrap» - glitrende levert av en artist med stor stemme som behersker mange sjangere. Det viser hun ettertrykkelig i den rasende SAS-kritikken «Noen må dø». Oda Djuplasti er en superforelsket jente uten kontakt med virkeligheten i Drømmemann.

Her sparkes i noen retninger, kommenteres i andre, og fabuleres og fantaseres noen ganger helt ut i absurditeter. Energien, pågangsmotet er der hele tiden, og det tar innersvingen på tilhørerne slik at vi bare må gi oss over. Dette er moro, dette er gøy, det er mye mer enn «festlig».